

خودشیفتگی چیست؟

خودشیفتگی از اختلال در رابطه مادر و کودک در نخستین سالهای زندگی و به ویژه یکسال اول تولد نشأت می گیرد.

اگر نیازهای کودک ارضا نشود و کودک ناکامی زیادی را تحمل کند دچار احساس ناکامی، تحقیر و ناامنی می شود.

این احساسات پیامدهای مهمی در ساختار روانی کودک می گذارد و باعث می شود کودک اعتماد خود را به جهان و افراد مهم زندگی از دست بدهد و قادر به برقراری ارتباط عاطفی عمیق با دیگران نباشد و نمی تواند با دیگران همدلی کند و خود را جای دیگران بگذارد و دنیا را از دریچه نگاه آنها ببیند.

این به دلیل احساس خودکم بینی ای است که فرد در خود احساس می کند و برای جبران این احساس خود را به انسان کامل که نیازی به دیگران ندارد تبدیل می کند.

فکر می کنند بهتر و برتر از دیگران اند.

همواره انتظار تحسین دارند.

احساس خصومت و دشمنی نسبت به اطرافیان دارند و حتی این احساس را به دیگران نسبت می دهند و مثلاً می گویند " فلانی از من بدش می آید "

اغلب عزت نفس شکننده ای دارند و میزان آسیب پذیری در آنها بالا است.

ممکن است احساس کنند که تنها افراد خاص و یا از طبقه بالای اجتماعی می توانند آنها را درک کنند.

اغلب خیالپردازی هایی در مورد موفقیت، قدرت، زیرکی، زیبایی، معروف شدن دارند.

از مورد حمله دیگران قرار گرفتن بدشان می آید .

وقتی با موقعیت هایی مواجه می شوند که مانع وجود دارد و نمی توانند به هدف خود برسند به جای احساس ناکامی دچار پرخاشگری می شوند و به فکر انتقام هستند.

اطاعت از قانون صرفاً به علت مجازات آنهاست و وجدان در آنها رشد نیافته و کمرنگ است و دچار احساس گناه نمی شوند.

واحد سلامت روان، اجتماعی و اعتیاد

مرکز بهداشت استان قم

